

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szedő Péter ügyvéd (címe.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Kozma Péter) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes neve) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 7. napján meghozott 40.P.21.161/2017/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, és azt helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes az ... Kft. ügyvezetője volt, 2012. szeptember 26. és 2012. december 31-e, valamint 2014. július 14. és 2015. augusztus 15. között.

Az alperes szerkeszti a ...hu elnevezésű honlapot, amelyen 2017. február 4. napján „Azért mindenkit nem lehet át... ni ebben az országban” című cikk jelent meg. Az írásban a ... televíziós csatorna ... című, 2017. február 3. napján 20 óra 30 perces kezdettel sugárzott műsorában szó szerint elhangzottakat adták közre. Eszerint ... a ...hu honlap főszerkesztője foglalkozik több mint két éve annak a 1,5 milliárd forintnak a sorsával, amelyet az Országos Roma Önkormányzat kapott ... elnöksége idején. Utalva a ... birtokába jutott több ezer oldal dokumentumra a műsorszám riportere olyan gazdasági társaságokat is megkeresett, amelyek szerződéses viszonyban álltak a Roma Önkormányzattal. Az ... Kft. ügyvezetője a riportер kérdésére nem tudott arra válaszolni, hogy a Roma Önkormányzat által megrendelt hatástanulmány mire vonatkozott. A válasz szerint akkor ő még nem dolgozott a cégnél. A riportерnek arra a kérdésére, hogy ki tudna erről bármit mondani, azt válaszolta „szerintem az előző ügyvezető ..., de azt nem tudom, hogy hol dolgozik.” A cikk végén idézik az Országos Roma Önkormányzat jelenlegi képviselőjének ...nak a véleményét, ami szerint nagyon sok bizonyíték hiányzik, úgy látja, hogy ... mosdatása folyik, mert más ember már tizenöt-húsz év börtönt és kapott volna.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére: „A 2017. február 4. napján 10 óra 37 perckor megjelent „Azért mindenkit nem lehet át... ni ebben az országban” című beszámolóban azt a valótlan tényt állítottuk, hogy felperes neve az

... Kft. (az általunk leírtakkal ellentétben, helyesen megnevezve: ... Kft.) ügyvezetője volt abban az időszakban, amikor ...ék 9,3 millió forintért megvalósíthatósági tanulmányt rendeltek meg a társaságtól. Ez az állítás hamis, nem felel meg a valóságnak. Az általunk állítottakkal szemben a valós tények szerint felperes neve a megvalósíthatósági tanulmány megrendelése és elkészítése idején nem volt az ... Kft. ügyvezetője."

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül összesen 63.500 forint ügyvédi munkadíjat, valamint külön felhívásra 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Idézte a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-ának (1) bekezdését.

Megítélése szerint az átlagosnak tekinthető olvasók szemszögéből vizsgálva a sérelmezett közlés más jelentést nem hordoz, mint azt, hogy a megkérdezett személy szerint korábban ... volt a Kft. ügyvezetője, akinek nem ismeri a jelenlegi elérhetőségét. Önmagában az a körülmény, hogy a cikk egésze egy, a Kft.-vel kapcsolatos közéleti ügynek tekinthető témát dolgoz fel, esetleges pénzügyi visszaélésekkel összefüggésben, nem elegendő ahhoz, hogy olyan hamis látszatot teremtsen, hogy a felperes a visszaélések időszakában vezette a céget. Az olvasó abból, hogy a riportalany a „szerintem” szóval kezdi a kérdéses mondatot arra következtethet, hogy maga sem biztos abban ki volt a visszaélésekkel érintett időszakban az ügyvezető.

Ezen túlmenően a közlés valóságos abból a szempontból, hogy a felperes maga adta elő, hogy korábban mely időszakokban volt a Kft. ügyvezetője.

A kereset elutasítására tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a perköltség megfizetésére és az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a felperes keresetének adjon helyt. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását indítványozta.

Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a ... című műsor az önkormányzatnál eltűnt pénzek felkutatásáról szólt, és e körben említette a felperest mint egy olyan társaság korábbi ügyvezetőjét, akivel az önkormányzat szerződést kötött, a cikk egészét tekintve megteremti azt a kapcsolatot, ami alapján az eltűnt pénzekkel a felperes személye összefüggésbe hozható. Kiemelte, hogy az internetes cikk szerkesztése, megjelenés formája hangsúlyozza a felperesre a vonatkozó kifogásolt állítás fontosságát az alkalmazott nyomdatechnikával. Hivatkozva a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. pontjára, rámutatott, hogy a felperes társadalmi megítélése szempontjából semmiképpen sem tekinthető közömbösnek, hogy egy országos érdeklődést kiváltó pénzügyi visszaélésekkel foglalkozó cikkben, konkrét összefüggésbe hozzák az eseményekkel, pusztán egy általa korábban betöltött tisztség miatt. A megfogalmazás ellenére a cikk felperes által kifogásolt része nem vitathatóan tényállítás. Hivatkozott arra is, hogy a PK 14. számú állásfoglalás I. pontja alapján irreleváns, hogy a kifogásolt alperesi állítás a riportalanytól idézettek, híven közölte.

A hatályon kívül helyezés iránti kérelmével összefüggésben hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a ... című műsorral összefüggésben a II. rendű alperessel, a ... Zrt.-vel szemben a pert megszüntette, mely végzés nem emelkedett jogerőre. Miután az ítéletben foglalt döntésnek a perben

érvényesített valamennyi kereseti kérelemre ki kell terjednie, az I. rendű alperessel szemben sem hozható ítélet addig, amíg a II. rendű alperes vonatkozásában jogerősen el nem dönti a bíróság, hogy vele szemben a jelen perben érvényesíthető-e a felperesi kereset. Ezt az is indokolja, hogy az I. rendű alperes által megjelentetett cikk szó szerint megegyezik a ... című műsorban elhangzottakkal.

A fellebbezés nem alapos.

A felperesi fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy a Pp. 252. § (2) bekezdés szerinti intézkedés indokolt-e. E szerint ugyanis a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A jelen sajtó-helyreigazítási eljárásban a felperes két sajtószerv ellen nyújtott be keresetet. A Pp. 343. § (2) bekezdés alapján sajtó-helyreigazítási eljárásban a keresetet más keresettel összekapcsolni nem lehet. Ez a rendelkezés azonban nem jelenti azt, hogy az alperesek között a Pp. 51. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő pertársaság állna fenn, amely esetében az ellenük előterjesztett kereset csak egységesen bírálható el. A perben a Pp. 342. § (1) bekezdése szerinti alperesek önálló szerkesztői felelősséget viselnek, függetlenül attól, hogy az általuk közölt és a keresetben sérelmezett tartalmak esetleg azonosak, ezért a velük szemben előterjesztett keresetek önállóan, egymástól függetlenül elbírálhatóak, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a másodfokú bíróság nem talált indokot.

Érdemben az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett. Az elsőfokú eljárás során a bíróság a tényállást a szükséges mértékben felderítette, az alkalmazott jogszabályok alapján helyes következtetést vont le és állapította meg azt, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdés szerint minősülő valótlan tényállítás, valós tény hamis színben feltüntetése nem történt, ezért helyreigazítás nem indokolt.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának a sajtó-helyreigazítási eljárásokban irányadó 12. számú állásfoglalása szerint a sajtó-helyreigazítás olyan sajátos személyiségvédelmi eszköz, amely közvetve egyéb érdekek védelmére is szolgálhat. Érvényesítésére azonban csak a jogszabály által meghatározott körben és a jogintézmény társadalmi rendeltetésének megfelelően kerülhet sor. Az igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

A sajtó-helyreigazítás, mint jogintézmény kettős célt szolgál. Egyrészt védelmezi a társadalom tagjainak azt az alapjogát, hogy a közösség ügyeit érintően valósághű tájékoztatást kapjon, másrésztől védelmezi a sajtóközleményekben megjelenített egyén személyiségi jogát, jóhírnevét, becsületét. A sajtó-helyreigazítási perekben e kettős célt szem előtt tartva kell eljárni azzal, hogy a közösség ügyeit érintő írások esetén a sajtószabadságnak szélesebb teret kell engedni [pl. 13/2014. (IV. 18.) AB határozat].

A perbeli közlemény vitán felül olyan ügyet érintett, amely közérdeklődésre tart számot, közpénz felhasználásról, egy politikai szerveződés vitatható működéséről tájékoztatott. Ennek során az abban

érintettek kötelesek a nyilvánosság érdeklődését fokozottabban tűrni. A felperes ezen közügy során nem tekinthető magánembernek, hiszen egy olyan gazdasági társaság vezetője volt több alkalommal is, amely gazdasági, pénzügyi kapcsolatba került a Roma Önkormányzattal, ezt maga sem vitatta. A perbeli írásból az nem derül ki, hogy az abban említett tanulmány pontosan mikor készült, és az sem, hogy az annak elkészítéséhez szükséges előzetes tárgyalások mikor mennyi ideig tartottak, az mire irányult, annak elkészültét követően az ellenérték mikor, hogyan került kifizetésre. A riport azt igyekezett kideríteni, hogy a tanulmány mire irányult. E körben azonban a cég jelenlegi ügyvezetője információval nem rendelkezett, azt tudta csak elmondani, hogy megelőzően ki volt az ügyvezető. Miután azonban a hatástanulmányra irányuló szerződés időpontja a riportból nem derül ki, így abból, hogy a felperes volt korábban az ügyvezető még egyáltalán nem következik az, hogy annak elkészítésére az ő vezetősége alatt került volna sor.

Önmagában az, hogy ezen cég korábbi ügyvezetőjeként megnevezték, figyelemmel a teljes szövegkontextusra még nem következik, hogy őt ezen hatástanulmánnyal hozták volna összefüggésbe. Azt pedig, hogy ezen hatástanulmányt készítő céggel hozták összefüggésbe nem sérelmezheti.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azon érveléssel sem, hogy a felperes személyére az írás szerkesztési módja külön ráirányította a figyelmet. A cikknek a párbeszédet megjelenítő részében a riporter kérdései kerültek kiemelésre nem az azokra adott válasz. Ezen túlmenően pedig a felperest érintő céggel összefüggésben írtak megjelenési formájukban nem különböztek a más céggel kapcsolatosan írtaktól.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság jelen per alperesével összefüggésben hozott ítéletet a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 213. § (2) bekezdése alapján részítéletnek tekintette, azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre az alperes azonban fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, költsége nem merült fel, ezért arról határozni nem kellett.

A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2018. április 4.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró